

Ի՜նչ աշխարհի վեհ ու սրտաշորժ տեսարան մը  
կընծայէ աչքիդ ազգային (Թ)անդարան մը : Ի՜նչ  
բան զճշդեանիս և քան զճշդեանի յիշատակս ինչ  
կոյ անուշ, և քանի որ աստեք կենդանի են, թող  
բարբախէ ուրեմն թեր սիրտն ալ յուսով և հայ  
րենասիրութեամբ. ու բորբոքի մշտափառ եռան  
դով, որանցմով միայն մեր ազգին մեռելադիր  
կենդանօտ թիւերը կանմահանայ, և ուսումնական  
կոթողը կրկանենի :











